

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 11529

гр. София, 10.07.2024 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, Второ отделение 53 състав,
в закрито заседание на 10.07.2024 г. в следния състав:

СЪДИЯ: Димитър Гальов

като разгледа дело номер **5181** по описа за **2021** година докладвано от съдията, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството по делото е образувано във връзка с решение № 5961/18.05.2021 г., постановено по адм.д. № 11513/2020 г. по описа на ВАС, III отд., с което е отменено решение № 4626/23.09.2020 г., постановено по адм.д. № 11222/2019 г. по описа на АССГ, с което е отхвърлен предявения от Г. В. Н. иск срещу Националната агенция за приходите, за присъждане на обезщетение за претърпени от ищцата неимуществени вреди в размер на 1000 /хиляда/ лева, ведно със законната лихва върху претендираното обезщетение за периода от 15.07.2019 г. до окончателното изплащане на вземанията, като са дадени задължителни указания при новото разглеждане на делото.

Подадена е искова молба срещу Национална агенция по приходите, с правно основание чл.82, § 1 вр. § 2 от Регламент (ЕС) 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27 април 2016 година относно защитата на физическите лица във връзка с обработването на лични данни и относно свободното движение на такива данни и за отмяна на Директива 95/46/ЕО, с която моли за осъждане на ответника да заплати на ищеца сумата от 1 000 лв., представляваща обезщетение за претърпени неимуществени вреди, вследствие на незаконосъобразно бездействие от страна на ответника, за периода от 15.07.2019 г. до настоящия момент, изразяващо се в неизпълнение в достатъчна степен на задължение по чл. 59, ал.1 ЗЗЛД и по чл. 24 и чл. 32 от Общия регламент относно защитата на лични данни ЕС 2016/679 на Европейския парламент и на Съвета от 27.04.2016 г. /GDPR/а именно да гарантира достатъчно ниво на сигурност на обработваните от него лични данни на ищеца, довело до неразрешено разкриване или достъп до личните данни на ищеца, ведно със законната лихва върху тази сума, считано от 15.07.2019 г., или в условията на алтернативност- от датата на подаване на исковата молба до окончателното

изплащане на сумата.

По делото е постановено Решение № 7478 от 04.06.2024г., с което исковата претенция е уважена частично. С крайния съдебен акт съдът се е произнесъл и по въпроса за разноските.

На 19.06.2024г. / с вх.№ 20814/ постъпва искане от НАП, чрез пълномощника-гл.юрисконсулт Г. И. за „допълнение“ на съдебното решение в частта за разноските.

В искането на ответната страна се заявява, че е нарушен чл.78, ал.3 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК, според който на съответната страна се присъжда такова възнаграждение съразмерно на отхвърлената част.

Препис от искането е изпратено на насрещната страна за упражняване правото на писмен отговор, съгласно нормата на чл.248, ал.2 от ГПК, субсидиарно приложима и в настоящия процес.

В срока за писмен отговор, насрещната страна депозира такъв на 05.07.2024г., с който оспорва искането, като недопустимо, а евентуално и като неоснователно.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ- ГРАД, второ отделение, 53 състав, за да се произнесе, съобрази следното:

Макар искането на ответната страна да е формулирано като „допълване на съдебното решение“ в частта за разноските, по същество се иска неговото изменение в съответната част. Това е така, защото както става ясно и от контекста на самото искане, съдът вече е присъдил разноски на ответната страна, съставляващи именно юрисконсултско възнаграждение, а видно от мотивите и диспозитива на крайния съдебен акт никъде не е посочено, че се присъждат разноски само за една инстанция. Както вече е написано в съдебното решение, съдът се е произнесъл по разноските за цялостното разглеждане на исковата претенция и изрично е посочено, че се присъждат такива в полза на ищеца, съразмерно на уважената част, а по отношение на ответника- съобразно отхвърлената част. Следователно, независимо от начина, по който е формулирано искането на НАП, по същество страната изразява несъгласие с определената сума за юрисконсултско възнаграждение и се иска нейното увеличение, което само потвърждава извода, че от гледна точка на неговата правна квалификация, подаденото искане е за изменение на съдебния акт в частта за разноските, а не за неговото допълване. Последната хипотеза /за допълване/ на съдебния акт е относима само в случаите, когато съдът въобще не е присъдил разноски в полза на една или друга страна и се цели именно произнасяне на съдебната инстанция в тази насока.

В този смисъл, следва да бъдат съобразени предпоставките за изменение на решението в частта за разноските, а не за неговото допълване. Безспорно е по делото, че страната, която е направила това искане не е представила списък на разноските, съгласно чл.80 от ГПК. Съобразно съществуващата задължителна практика, цитирана и в самото искане на НАП, липсата на представен списък на разноските е отрицателна

предпоставка за допустимост на направеното искане, а това обуславя и оставяне на искането без разглеждане, като процесуално НЕДОПУСТИМО.

Ето защо и на основание чл.248, ал.3, вр. с ал.1 от ГПК и чл.144 от АПК, АССТ, Второ отделение, 53 състав

О П Р Е Д Е Л И:

ОСТАВЯ БЕЗ РАЗГЛЕЖДАНЕ искането на ответника НАП /с вх.№ 20814 от 19.06.2024г./, с правно основание чл.248 от ГПК, вр. с чл.144 от АПК относно частта за разноските на Решение № 7478 от 04.06.2024г по административно дело № 5181 от 2021г. по описа на АССТ, като процесуално НЕДОПУСТИМО.

ОПРЕДЕЛЕНИЕТО може да се обжалва от страните, с частна жалба, в 14-дневен срок от съобщението, пред ВАС на РБ.

СЪДИЯ: